

Andy Szekely

Irina Vasilescu

SOCIALA

Stejarilor Falnici

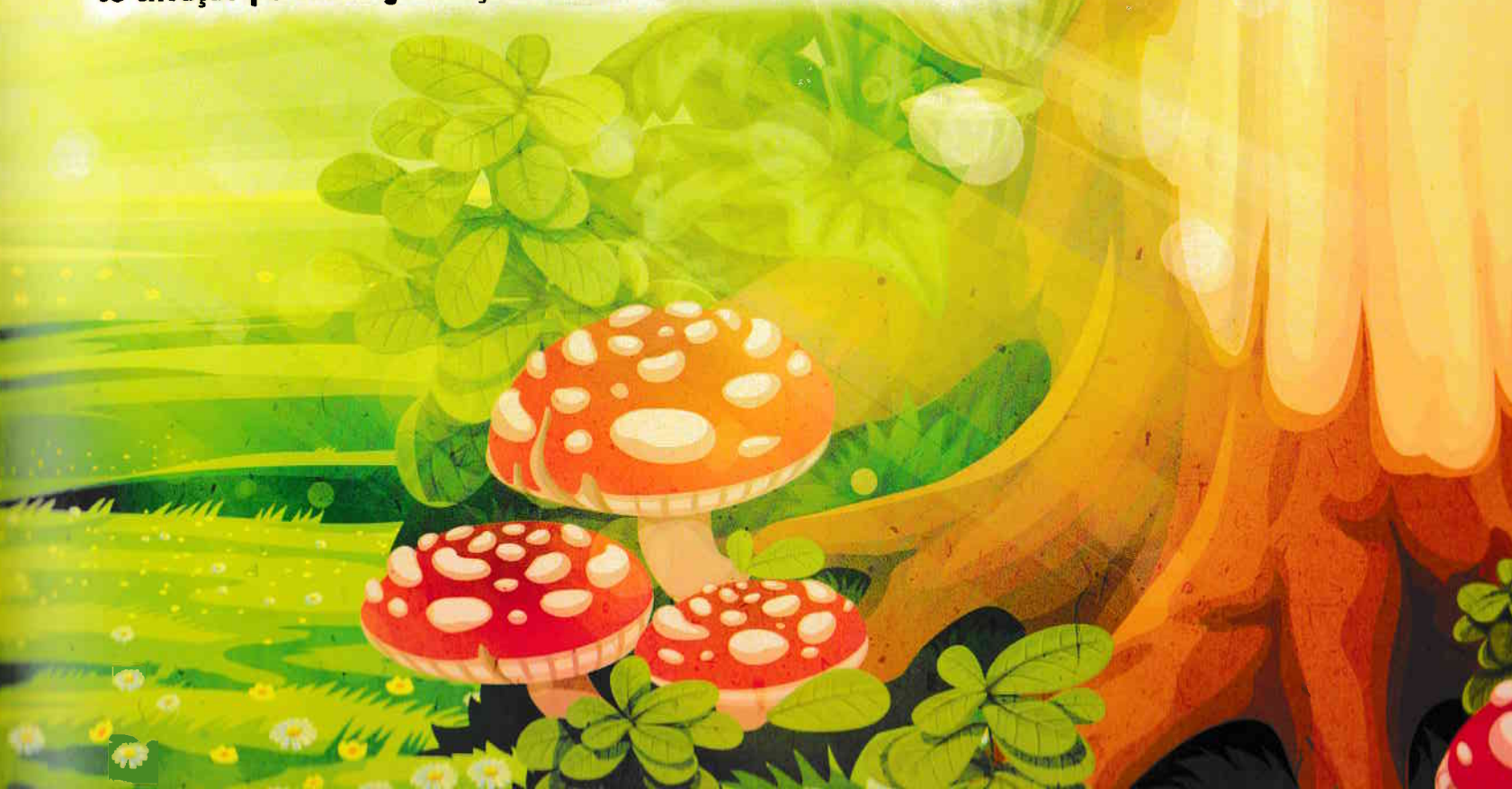
FLOARE DE IRIS

2020

Au fost odată ca niciodată două ghinde, care trăiau într-o grădină de broccoli. Ei se numeau Ghindă și Ghindî-Thor și își doreau tare mult să își descopere vocația, adică să priceapă ce pot face mai bine pe această lume și cum îi pot ajuta și pe alții.

Grădina era situată pe vârful unui delușor și, deasupra lui, trona un stejar mare și puternic. Din când în când, din cauza vântului puternic, din stejar cădea câte o ghinduță. Din cauza căzăturii, uita de unde vine. De fapt, la fel se întâmplase și cu Ghindă la început. Doar Ghindî-Thor, pentru că se oprise în cădere în coroana moale a unui broccoli, își mai amintea de unde vine... așa că l-a lămurit și pe Ghindă cum stă treaba cu... „ghindit”-ul.

Apoi, cei doi și-au dat seama că și alte ghinduțe care cădeau din stejar erau cam dezorientate, așa că s-au gândit să facă un fel de școală, pe care au numit-o Școala Stejarilor Falnici, în care le învățau pe toate ghinduțele doritoare cum se devină stejari...

În fiecare zi, Ghindă și Ghindi-Thor predau la școală tehnica de prins rădăcini și alte lucruri folositoare micilor ghinde proaspăt căzute din copac. Totuși, ceva le spunea celor doi „ghinzi” că lucrurile se pot face și mai bine.

- Frate Ghindă, zise într-o dimineață Ghindi-Thor, eu cred că nu e o idee foarte bună să prindem toți rădăcini aici, îngrămădiți în grădina de broccoli, pentru că un stejar falnic crește în cel mai potrivit loc pentru el, cu mult soare și cu mult spațiu, nu sub umbra marelui stejar. Uite de cât loc a avut nevoie tatăl nostru. Coroana lui acoperă toată grădina. Să mergem și noi un pic mai încolo...

- Așa cred și eu, răspuse Ghindă. Uite, eu deja am două firișoare subțirele de rădăcină, dar parcă nu îmi vine să le las să intre prea adânc în pământ. Sunt prea multe plante de broccoli aici. Oare ce am putea face?

- Știu! zise Ghindi-Thor. Hai să căutăm locuri mai bune!

- Hai!

Și așa, în fiecare dimineață, la răsărit, cei doi se rostogoleau până la marginea dealului, pentru a explora și pentru a se bucura de priveliștea grandioasei păduri de stejari care se întindea în vale.

- Ce părere ai, frate Ghindă? Ne aventurăm astăzi puțin mai departe? întrebă zâmbind Ghindi-Thor, într-o dimineață senină, pe când stăteau umăr la umăr pe un ciot tăiat. Ce ar fi să mergem pe panta abruptă a dealului astăzi? Am văzut mulți stejari falnici. Cel puțin patru, dac-am numărat bine...

Ghindă, mai prudent din fire, îl privi puțin îngrijorat.

- Frate Ghindi-Thor, nu știu ce să zic... poate că ar fi mai bine să ne întoarcem, acuși începe ora de prins rădăcini și ne așteaptă celelalte ghinduțe și ghindiței. Nu e frumos să întârziem...

- Ai uitat că azi e duminică și nu avem ore? Hai să nu pierdem vremea!

Fără să mai aștepte răspunsul lui Ghindă, îi făcu vânt la vale, împingându-l ușor de umăr. Apoi, se rostogoli și el, ca să îl prindă din urmă pe prietenul său.

Respect pentru oameni și țări!

Ceea ce nu anticipase Ghindi-Thor era înclinația foarte mare a pantei, care îi făcu pe amândoi să prindă o viteză extraordinară și să se rotească amețitor, tot mai repede, mai repede, mai repede... până când ... buuuuffff!!!! se ciocniră de rădăcina unui stejar cu crengi groase și trunchi viguros, călit de vânturi puternice.

- Hei, hei! Ce-i cu voi, mititeilor? întrebă stejarul cu voce gravă și măsurată. Unde vă grăbiți așa? Nu v-ați lovit la căpăcele?

Ghindă și Ghindi-Thor s-au privit încurcați. Nici unul nu știa ce să răspundă. Îl loviseră pe domnul Stejar și se simțeau intimidati. Vocea lui era serioasă și statura, foarte impunătoare.

- Făceam puțin sport... îngăimă Ghindă un răspuns spontan. Știți, noi, dimineața, la școală, ne antrenăm ca să fim puternici. Ne rostogolim când pe o parte, când pe cealaltă, ca să devenim din ce în ce mai ...

- Luați-o mai încet! îl întrerupse stejarul. Graba nu e deloc bună, iar alergarea se face cu măsură! Știu că, la vârsta asta, vă place mult sportul, vă place să alergați, să vă antrenați, dar totul are o limită. Priviți păsările! Ele zboară și ca să se bucure de zbor, nu doar ca să aibă aripi puternice. Așa și voi, să faceți sport de plăcere, cu multă atenție, fără să ajungă să vă doară ceva de la atâta efort.

Ca să își salveze prietenul, Ghindi-Thor completă:

- De fapt, domnule Stejar, noi nu doar ne antrenăm, ci explorăm împrejurimile. La Școala Stejarilor Falnici, unde suntem ghi(n)zi pentru frații noștri mai mici, predăm tehnica prinsului rădăcinilor. Și știm că este foarte important să îți alegi bine locul! Așa că am plecat în cercetare. Vrem să descoperim cele mai potrivite locuri pentru noi și pentru frații noștri!

- Eeeei, bravo! răspunse stejarul zâmbind binevoitor. Îmi amintesc și eu de vremea când eram ca voi... da, da! Aveți dreptate, e important să alegi locul bun. Îmi aduceți aminte de mine, cu o sută de ani în urmă, zise stejarul mângâind-și cu o creangă mare coaja trunchiului, care aducea cu barba lui Moș Crăciun.

